

РЕШЕНИЕ

№ 2054

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **89** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. П. Я. срещу Решение № 4323/1411.2022 г. по АНД №9207/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5376277, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора изводът на въззивна инстанция, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, както и че е спазен материалния закон, е неправилен. По делото липсвало доказателство, установяващо въведеното ограничение на скоростта, поради което не било доказано по категоричен начин извършване на нарушението. Посочените нарушения на процесуалните правила, ограничавали правата на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице, заставяйки го да се защитава срещу неясни и неточни

формулировки. Позовава се на ТР № 1/26.02.2014 г., постановено по т.д. № 1/2013 г. на ОСС на ВАС, като твърди, че установяването и заснемането на нарушение в хипотезата на чл.189, ал.4 от ЗДвП можело да стане само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ.Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5376277, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 21.10.2021 г. в 16:37 ч., в [населено място] по [улица]до блок 4 с посока на движение от [улица]към [улица]преминал л.а. „БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] , като скоростта му на движение била 73 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч. за населено място. Автомобилът бил собственост на Я.. Движението и скоростта на лекия автомобил били установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол ARH CAM S1, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол била с фабричен №11743FO и била вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система е преминала периодична техническа проверка на 08.03.2021 г., като срокът на валидност на проверката е едногодишен.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, предмет на проверка в настоящото производство, с който е наложена глоба в размер на 100 лева

на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съгласно дефиницията, дадена в т.65 от § 6 ДР ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Неоснователно е основното възражение в касационната жалба относно приложимостта на ТР № 1/26.02.2014 г., постановено по т.д. № 1/2013 г. на ОСС на ВАС. С изменението на ЗДвП и приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата са приети ясни правила за използване и на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, с което на практика е преодолена констатираната в мотивите на Тълкувателно Решение № 1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС празнота. Следователно, към датата на извършване на процесното нарушение на правилата за движение по пътищата – 21.10.2021 г. е била налице детайлна нормативна уредба на правилата във връзка с използването и на мобилни технически средства, които са достатъчно ясни и подробни, както и процедура, регулираща действията на контролните органи при използването на мобилни технически средства, поради което и следва да се приеме, че нарушенията от този вид могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не

само чрез използване на стационарни АТСС, обозначени със съответен пътен знак и оповестени по законово определения начин, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, при спазване на всички нормативни изискванията на посочената нормативна уредба. В случая на базата на доказателства, предвидената процедура по използване на техническото средство е спазена. Забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС е само за случаите, визириани в чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които обаче също се движат.

Неоснователно е и възражението, че нарушението не е безспорно установено, тъй като липсва доказателство за въведеното ограничение на скоростта. По аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл.21, ал.2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в района на [улица]до блок 4 с посока на движение от [улица]към [улица], т.е. общовалидното ограничение в рамките на населено място предвидено в чл. 21. ал. 1 от ЗДвП.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4323/1411.2022 г. по АНД № 9207/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав.

ОСЪЖДА И. П. Я., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на

вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи съдебни разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.